Lieta Nr.131032116

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 21.aprīlī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Groza
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2016.gada 8.jūlija lēmumu Nr./numurs/.

Aprakstošā daļa

2016.gada 6.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/ un ar 2016.gada 10.maija lēmumu Nr./numurs/ /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajai daļai un 149.^{4} panta 14.daļai, uzliekot naudas sodu 100 EUR apmērā.

Šo lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. (turpmāk arī – Iestādes) 2016.gada 8.jūlija lēmumu Nr./numurs/(turpmāk arī – Lēmumu) tas atstāts negrozīts. Ar Lēmumu, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 278.panta trešo daļu, labota pārrakstīšanās kļūda 2016.gada 10.maija lēmuma Nr./numurs/ konstatējošā daļā, proti, labojot lēmumā norādīto ceļu satiksmes negadījuma izsaukuma laiku no plkst.19.12 uz plkst.17.12.

Lēmumā norādīts, ka lietā noskaidrots, ka 2015.gada 11.novembrī, izsaukums plkst.17.12, nama /adrese/ teritorijā notika ceļu satiksmes negadījums starp nenoskaidrotu transportlīdzekli, ko vadīja nenoskaidrots vadītājs un stāvēšanai novietotu transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk arī – transportlīdzeklis /TL marka/). Pēc ceļu satiksmes negadījuma nenoskaidrotā transportlīdzekļa vadītājs atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. Transportlīdzekļa /TL marka/vadītājs (īpašnieks) noradījis, ka aculiecinieks /pers. B/ sniedza informāciju par to, ka negadījumu izraisīja un notikuma vietu atstāja transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Lietā, apkopojot un izvērtējot lietas materiālus un gūtos pierādījumus, tika noskaidrots, ka lietā apskatāmo ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā /TL marka/, valsts reģistrācijās numurs /TL numurs/ (turpmāk arī – transportlīdzeklis /TL marka/) vadītājs ir Sūdzības iesniedzējs.

Lietas materiālu izskatīšanas gaitā tika veikta abu minēto transportlīdzekļu apskate un fotografēšana, par ko sastādīti transportlīdzekļa apskates protokoli, kā arī pieņemti Sūdzības iesniedzēja un negadījuma aculiecinieka /pers. B/ paskaidrojumi.

Lietā konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnijā noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi", redakcijā līdz 2016.gada 1.janvārinm, (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 51.punkta, 51.1., 52.1., 52.2.apakšpunktu un 70., 113.punkta prasības, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/ un ar 2016.gada 10.maija lēmumu Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajai daļai un 149.^{4} panta 14.daļai, uzliekot naudas sodu 100 EUR apmērā.

Transportlīdzekļa /TL marka/ vadītājs paskaidrojumā, ko sniedza notikuma vietā, norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā bija novietojis stāvēšanai minēto transportlīdzekli. Ap plkst.17.00 dežurants /pers. B/ viņu informēja, ka viņš redzēja negadījumu un transportlīdzekli /TL marka/ir bojājis, kā arī pēc negadījuma notikuma vietu atstājis transportlīdzeklis /TL marka/. Pēc ceļu satiksmes negadījuma no transportlīdzekļa /TL marka/izkāpa tā vadītājs un, apskatot negadījuma rašanās sekas, izteica savu vienaldzību, pēc kā aizbrauca no notikuma vietas.

/pers. B/ paskaidrojumā norāda, ka viņš atradās administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā un redzēja ceļu satiksmes negadījumu, kuru izraisīja transportlīdzekļa /TL marka/vadītājs. Minētā transportlīdzekļa vadītājs atpakaļgaitā izbrauca no stāvēšanas vietas, pēc kā uzsāka kustību uz priekšu un ar transportlīdzekļa priekšējo daļu aizķēra pie vārtiem stāvēšanai novietotu transportlīdzekli /TL marka/, bojājot tā aizmugurējo atdures stieni. Pēc ceļu satiksmes negadījuma transportlīdzekļa /TL marka/vadītājs apstājās un izkāpa no tā, lai apskatītu abus transportlīdzekļus. Viņš vadītājam pateica, ka aizies pēc transportlīdzekļa /TL marka/īpašnieka, savukārt, atgriežoties notikuma vietā, transportlīdzeklis /TL marka/ un tā vadītājs notikuma vietā vairs nebija. Transportlīdzekļa /TL marka/īpašnieks par notikušo ceļu satiksmes negadījumu paziņoja policijai.

Policijas darbinieces dienesta ziņojumā norādīts, ka lietas izskatīšanas laikā viņa sazinājās ar transportlīdzekļa /TL marka/jauno īpašnieku, kurš paskaidroja, ka, iegādājoties šo transportlīdzekli, tas bija ar redzamiem defektiem, proti, bija (ir) bojāts priekšējais un aizmugurējais atdures stienis. Sazinoties ar negadījuma aculiecinieku /pers. B/, noskaidrots, ka notikuma vietā transportlīdzekļa /TL marka/vadītājs, uzsākot kustību, ar transportlīdzekļa priekšējo stūri uzbrauca ceļa malā novietotam bluķim, pēc kā, strauji uzsākot braukt taisnā virzienā, frontāli atdūrās pret priekšā stāvošu transportlīdzekli /TL marka/, bojājot to. Tādējādi transportlīdzeklim /TL marka/ jābūt bojājumiem uz tā priekšējā atdures stieņa priekšējās daļas.

Izvērtējot lietas materiāliem pievienotās fotogrāfijas, kā arī ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas un transportlīdzekļa apskates protokolu, secināms, ka transportlīdzeklim /TL marka/fiksēti bojājumi uz aizmugurējā atdures stieņa. Savukārt transportlīdzeklim /TL marka/fiksēti bojājumi uz priekšējā atdures stieņa kreisās un labās puses, kā arī uz priekšējā labā spārna.

Vērtējot aculiecinieka paskaidrojumu, secināms, ka nav pamata neticēt viņa sniegtajām liecībām, jo nekas neliecina, ka viņš būtu ieinteresēts lietas iznākumā. Tāpat var secināt, ka aculiecinieks nepārprotami redzēja abu negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu kontaktu, kā arī norāda, ka piegāja pie transportlīdzekļa /TL marka/vadītāja un viņam paziņoja, ka dosies par notikušo ceļu satiksmes negadījumu paziņot transportlīdzekļa /TL marka/īpašniekam.

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus, secināms, ka negadījuma brīdī savstarpējā kontaktā atradās transportlīdzekļa /TL marka/priekšējā atdures stieņa kreisās puses priekšējā daļa, t.i., fotogrāfijās fiksētie skrāpējumi uz priekšējā atdures stieņa pie valsts reģistrācijas numura zīmes, kā arī bukte zem priekšējā atdures stieņa varēja rasties kontaktā ar transportlīdzekļa /TL marka/izpūteju, kas izvirzīts uz aizmuguri, ārpus transportlīdzekļa aizmugurējā

atdures stieņa.

Turklāt transportlīdzeklim /TL marka/ uz priekšējā atdures stieņa labās puses sānu daļas fiksēti skrāpējuma veida bojājumi, kas varēja rasties aculiecinieka norādītā situācijā, kad pirms negadījuma transportlīdzeklis/TL marka/ar priekšējā atdures stieņa stūri uzbrauca ceļa malā novietotam bluķim.

Transportlīdzekļa /TL marka/vadītājam bija jāzina un viņš zināja par notikušo ceļu satiksmes negadījumu, jo no negadījuma aculiecinieka paskaidrojumiem izriet, ka viņš transportlīdzekļa /TL marka/vadītājam, kurš izkāpa no transportlīdzekļa, lai apskatītu abus transportlīdzekļus, paziņoja, ka dosies par notikušo ceļu satiksmes negadījumu paziņot negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa /TL marka/īpašniekam.

No iepriekš minētā izriet, ka Sūdzības iesniedzēja rīcība, pēc negadījuma atstājot notikuma vietu, neatbilst pretrunā Ceļu satiksmes noteikumu 51.1., 52.2.apakšpunkta un 70., 113.punkta prasībām.

Vērtējot Sūdzības iesniedzēja iesniegumam pievienotās fotogrāfijas, secināms, ka tajās nav redzami (fiksēti) bojājumi uz transportlīdzekļa /TL marka/priekšējā atdures stieņa kreisās puses priekšējās daļas, t.i., fotogrāfijās nav fiksēti skrāpējumi uz priekšējā atdures stieņa pie valsts reģistrācijas numura zīmes un priekšējā atdures stieņa labās puses sānu daļas. Vienlaikus secināms, ka zem priekšējā atdures stieņa kreisās puses priekšējās daļas nav fiksēts tāda rakstura (konfigurācijas) bojājums (bukte), kāds tas fiksēts policijas iestādes veiktajās fotogrāfijās, veicot minētā transportlīdzekļa apskati.

Līdz ar to, izvērtējot lietā gūtos pierādījumus, secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajai daļai un 149.^{4} panta 14.daļai.

Lietas izskatīšanas laikā Iestāde konstatēja, ka 2016.gada 10.maija lēmumā Nr./numurs/ konstatējošā daļā tika pieļauta pārrakstīšanas kļūda, t.i., norādīts, ka izsaukums uz ceļu satiksmes negadījuma vietu ir plkst.19.12, savukārt no lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka izsaukums uz ceļu satiksmes negadījuma vietu ir plkst.17.12.

Līdz ar to šī pārrakstīšanās kļūda, kas neietekmē pieņemto lēmumu, ir labojama, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 278.panta trešo daļu, labot 2016.gada 10.maija lēmuma Nr./numurs/ konstatējošā daļā norādīto ceļu satiksmes negadījuma izsaukuma laiku no plkst.19.12 uz plkst.17.12.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedzis sūdzību un lūdz atcelt šo lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka Lēmums ir nepamatots un ir atceļams. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. un 239.pantam, lai konstatētu administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāva obligāti elementi: objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi, savukārt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tātad administratīvā pārkāpuma sastāva neesamība ir absolūts apstāklis, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietā nav strīda par to, ka 2015.gada 11.novembrī ir noticis ceļu satiksmes negadījums starp nenoskaidrotu transportlīdzekli, ko vadīja nenoskaidrots vadītājs un stāvēšanai novietotu transportlīdzekli /TL marka/, bet strīds ir par to, vai Sūdzības iesniedzējs norādītajā laikā, vietā un apstākļos ir vai nav vadījis transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Tāpat pastāv strīds par lietā esošo pierādījumu attiecināmību un ticamību.

Iestāde pierādījumus nav vērtējusi atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām, piešķirot ticamību vieniem pierādījumiem, proti, negadījuma aculiecinieka /pers. B/ liecībai. Turklāt Iestāde nav ņēmusi vērā objektīvu pierādījumu, proti, faktu, ka transportlīdzeklim reāli negadījuma rezultātā nodarītie defekti neatbilst faktiskajai situācijai.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2015. gada 11.novembrī viņš neatradās /adrese/ autostāvvietā. Lēmums ir balstīts tikai uz viena liecinieka /pers. B/ liecību. Sūdzības iesniedzējs transportlīdzekli /TL marka/iegādājās 2015.gada septembra sākumā ar jau esošiem vizuālajiem defektiem. Minētā automašīna tika arī pārdota ar esošiem vizuālajiem defektiem, ko apliecina sūdzībai pielikumā pievienotās fotogrāfijas no trim dažādām fotosesijām pēc automašīnas iegādes. Fotouzņēmumos, kas uzņemti 2015.gada 26. septembrī, ir redzams, ka transportlīdzekļa priekšējais atdures stienis pie numura zīmes gan labajā pusē, gan kreisajā pusē ir bijis bojāts jau šo fotouzņēmumu uzņemšanas laikā (2015.gada 26.septembris). Fotouzņēmumā ar nosaukumu "20.11.2015_2" redzams, ka priekšējā atdures stieņa labās puses apakšējā daļa ir bojāta. Arī fotouzņēmumā ar nosaukumu "28.12.2015_2" redzams, ka priekšējais atdures stienis ir bijis bojāts jau iepriekš.

Tādejādi secināms, ka lietā konstatētie un Lēmumā norādītie pierādījumi ir nepieļaujami lietā, jo no sūdzības pielikumā esošajiem pierādījumiem ir secināms, ka transportlīdzeklis /TL marka/jau bijis vizuāli bojāts pirms lietā apskatāmā ceļu satiksmes negadījuma. Savukārt /pers. B/ liecības ir pretrunā faktiskajai situācijai un tādējādi ir apšaubāmas. Jāņem vērā arī tas, ka lietā nav citu pierādījumu, kas apliecinātu šajās liecībās aprakstīto situāciju.

Ņemot vērā šos apstākļus un nevainīguma prezumpcijas principu, Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Lēmumu izbeigt lietu.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols; ceļu satiksmes negadījuma reģistrācijas protokols un fotoattēli (CD formātā); rakstveida paskaidrojumi; fotoattēli; dienesta ziņojumi; transportlīdzekļu apskates protokoli; izdrukas no reģistriem; informatīva rakstura materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Izvērtējot lietas materiālus un sniegtos paskaidrojumus, secināms, ka sūdzība ir noraidāma.

2016.gada 6.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/ un ar 2016.gada 10.maija lēmumu Nr./numurs/ /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajai daļai un 149.^{4} panta 14.daļai, uzliekot naudas sodu 100 EUR apmērā.

Ar Iestādes 2016.gada 8.jūlija lēmumu Nr./numurs/šis lēmums atstāts negrozīts.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešajai daļai tiesa pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par administratīvo pārkāpumu konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16} panta piektajā daļā un 149.^{4} panta 14.daļā paredzētu pārkāpumu esamību.

Lēmumā konstatēts, ka 2015.gada 11.novembrī, izsaukums plkst.17.12, /adrese/ nama teritorijā notika ceļu satiksmes negadījums starp stāvēšanai novietotu transportlīdzekli /TL marka/ un nenoskaidrotu transportlīdzekli, ko vadīja nenoskaidrots vadītājs, kurš atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot likumā noteiktu kārtību. Vēlāk lietā noskaidrots, ka nenoskaidrotais transportlīdzeklis, kas uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim /TL marka/un izraisīja sadursmi, ir transportlīdzeklis /TL marka/, ko vadīja Sūdzības iesniedzējs.

Līdz ar to lietā konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 51.1., 52.1., 52.2.apakšpunktu un 70., 113.punkta prasības, par ko ir saukts pie administratīvās atbildības.

Lietā nav strīds par to, ka lietā konstatētajos apstākļos notika ceļu satiksmes negadījums, kurā bija iesaistīti divi transportlīdzekļi, tostarp transportlīdzeklis /TL marka/. Sūdzības iesniedzējs neapstrīd šo apstākļu esamību, bet apstrīd to, ka lietā nav iegūti pietiekami un ticami pierādījumi tam,

ka uz notikuma brīdi viņam piederošais (īpašumā esošais) transportlīdzeklis /TL marka/būtu bijis iesaistīts šajā negadījumā un to, ka šī negadījuma izdarīšanas vietā un laikā viņš būtu vadījis transportlīdzekli /TL marka/.

Ceļu satiksmes noteikumu 113.punktā noteikts, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai šķērslis jāapbrauc.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 7.punkts noteic, ka ceļu satiksmes negadījums ir ceļu satiksmē noticis nelaimes gadījums, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā [..] nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 51.1. un 52.2.apakšpunktu, ja ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti divi transportlīdzekļi, tā vadītājiem nekavējoties jāapstājas un jāpaliek negadījuma vietā, kā arī jāpaziņo par ceļu satiksmes negadījumu policijai, ja, pastāvot Ceļu satiksmes noteikumu 52.punkta nosacījumiem, transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmo daļu pierādījumi ir jebkuri fakti, uz kuru pamata nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību. Savukārt minētā kodeksa 243.[1] pantā noteikts, ka pierādīšanas līdzekļi var būt administratīvā pārkāpuma protokols, paskaidrojumi, liecības, eksperta atzinumi, lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši pierādījumu vērtēšanas principam nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamība attiecībā pret pārējiem pierādījumiem (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta astotā daļa). Minētais pierādījumu vērtēšanas princips neizceļ un nenosaka absolūtu un noteicošu pierādīšanas vērtību kādam pierādījumam, bet norāda uz pierādījumu novērtēšanas būtību, proti, ka pierādījumi vērtējami vispusīgi, pilnīgi un savstarpējā sakarībā, balstoties uz kopumā izpētītiem lietas apstākļiem (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants).

Līdz ar to lietā pierādījumi tiek vērtēti to kopumā un savstarpējā sakarībā, ņemot vērā pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību. Šie pierādījumu vērtēšanas kritēriji veido pierādīšanas mehānismu.

Tiesa, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, secina, ka tie ir pieļaujami (fiksēti likumā noteiktajā kārtībā) un attiecināmi uz konkrēto lietu, proti, notikušā apstākļiem.

Pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Ministru kabineta 2010.gada 26.janvāra noteikumu Nr.477 „Ceļu satiksmes negadījumu, tajos cietušo un bojāgājušo personu reģistrācijas un uzskaites noteikumi" 8.punktā noteic, ka negadījuma faktu apstiprina ceļu satiksmes negadījuma vietas apskates protokols [..].

Ceļu satiksmes negadījumu reģistrēšanas protokolā norādīts, ka lietā apskatāmā negadījuma laikā un vietā notika divu transportlīdzekļu sadursme, kurā nenoskaidrots transportlīdzeklis uzbrauca stāvēšanai novietotam transportlīdzeklim /TL marka/. Notikuma vietā tika iegūta informācija, ka transportlīdzekļa, kas izraisīja sadursmi, reģistrācijas numurs ir /TL numurs/ (atbilst uz negadījuma brīdi Sūdzības iesniedzēja īpašumā esošā transportlīdzekļa /TL marka/ reģistrācijas numuram). Protokolā norādītās ziņas (sadursmes apstākļi) ir fiksētas notikuma vietā, uzklausot aculiecinieka /pers. B/ un sadursmē iesaistītā transportlīdzekļa /TL marka/ vadītāja paskaidrojumus.

Rakstveida paskaidrojumā /pers. B/ aplecinājis, ka viņš redzēja lietā apskatāmo ceļu satiksmes negadījumu, proti, to, ka transportlīdzeklis /TL marka/ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ uzbrauca stāvēšanai novietotam transportlīdzeklim /TL marka/ . Viņš transportlīdzekļa /TL marka/vadītājam norādīja, ka dosies par notikušo paziņot transportlīdzekļa /TL marka/īpašniekam, bet atgriežoties konstatēja, ka transportlīdzeklis /TL marka/no notikuma vietas aizbraucis.

Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1080 „Transportlīdzekļu reģistrācijas noteikumi" 7.punktā noteikts, ka, lai veiktu transportlīdzekļu valsts uzskaiti un identifikāciju, katram transportlīdzeklim, to reģistrējot, piešķir valsts reģistrācijas numuru un izsniedz tam atbilstošu valsts reģistrācijas numura zīmi.

No Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk – CSDD) reģistru izdrukām izriet, ka transportlīdzekļu reģistrā vienīgais reģistrētais transportlīdzeklis ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir lietā apskatāmais transportlīdzeklis /TL marka/, kura īpašnieks uz negadījuma brīdi bija Sūdzības iesniedzējs.

Līdz ar to aculiecinieka liecības par negadījumā iesaistīto transportlīdzekli, kas tika identificēts kā Sūdzības iesniedzējam piederošais transportlīdzeklis /TL marka/, ir ticamas un nerada šaubas par to atbilstību faktiskajiem notikuma apstākļiem, jo viņš norādīja gan transportlīdzekļa marku, gan tā valsts reģistrācijas numura zīmi, kas atbilst CSDD reģistrētā transportlīdzekļa /TL marka/reģistrācijas datiem. Tādējādi ir ticams aculiecinieka norādītais par to, ka viņš negadījuma vietā konstatēja/redzēja tieši Sūdzības iesniedzēja transportlīdzekli, kas izraisīja sadursmi.

Turklāt aculiecinieka sniegtie paskaidrojumi nav pretrunā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tostarp ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu un transportlīdzekļu apskates protokoliem par abu sadursmē iesaistīto transportlīdzekļu bojājumu vizuālo lokalizāciju un attiecīgi to atbilstību aculiecinieka norādītajiem sadursmes apstākļiem, proti, ka transportlīdzeklis /TL marka/ar priekšējo atdurstieni aizķēra pie vārtiem stāvēšanai novietoto transportlīdzekli /TL marka/ , bojājot tam aizmugurējo atdurstieni.

Transportlīdzekļu apskates protokolos un tiem pievienotajos fotoattēlos ir konstatēta transportlīdzekļu bojājumu lokalizācija, kas varēja rasties aculiecinieka norādītajos apstākļos, proti, transportlīdzeklim /TL marka/ bojāts aizmugurējais atdurstienis un aizmugurējā valsts reģistrācijas numura zīme, savukārt transportlīdzeklim /TL marka/bojāts priekšējais atdurstienis, skrāpējumi uz tā kreisajā un labajā pusē, kā arī uz labā priekšējā spārna.

Turklāt tiesas ieskatā lietā nav izšķirošas nozīmes transportlīdzekļiem konstatēto bojājumu niansēm un detaļām, kā to akcentē Sūdzības iesniedzējs, norādot, ka transportlīdzeklim /TL marka/priekšējā atdurstieņa bojājumi bija arī pirms lietā apskatāmā negadījuma.

Lietā ir iegūti pietiekami un ticami pierādījumi par lietā apskatāmo ceļu satiksmes negadījumu (transportlīdzekļu sadursmi), kurā bija iesaistīts transportlīdzeklis /TL marka/. Transportlīdzekļu bojājumu apjoms, daudzums un raksturs, kā to norādīja Sūdzības iesniedzējs, proti, tverot arī iespējamu bojājumu esamību pirms negadījuma, tieši neietekmē pārkāpuma esamību, jo lietā nav strīds par sadursmes faktu, un lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, kas apliecina, ka lietā apskatāmajā negadījumā bija iesaistīts tieši Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis/TL marka/, ko apliecina arī notikuma aculiecinieks /pers. B/.

Turklāt Sūdzības iesniedzējs rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka 2015.gada 11.novembrī viņš bija darba darīšanās ar transportlīdzekli /TL marka/, bet 2015.gada 11.novembrī plkst.17.12 neatradās /adrese/ teritorijā. Vēlāk, decembrī automašīnu pārdeva.

No minētā paskaidrojuma izriet, ka 2015.gada 11.novembrī, proti, dienā, kad notika lietā apskatāmais ceļu satiksmes negadījums, transportlīdzeklis atradās Sūdzības iesniedzēja pārziņā, kā viņš pats norāda paskaidrojumā – viņš bija darīšanās ar transportlīdzekli /TL marka/, tātad vadīja šo transportlīdzekli. Ne paskaidrojumā, ne lietā Sūdzības iesniedzējs nav norādījis kādu citu personu, kuras pārziņā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā viņš būtu nodevis viņam piederošo transportlīdzekli /TL marka/, par ko viņš atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 20.panta būtu informējis policijas iestādi gadījumā, ja pārkāpuma konstatēšanas brīdī transportlīdzekli tiešām būtu vadījusi cita persona.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus (dienesta ziņojumi, paskaidrojumi, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, apskates protokoli, fotoattēli) kopā ar Sūdzības iesniedzēja rakstveida paskaidrojumi, secināms, ka lietā apskatāmajā ceļu satiksmes negadījumā bija iesaistīts Sūdzības iesniedzēja piederošais un vadītais transportlīdzeklis /TL marka/.

Ar lietas materiāliem (paskaidrojumiem, apskates protokoliem, fotoattēliem) ir pierādīts, ka sadursme ir bijusi tāda, kas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 51.1. un 52.2.apakšpunktam noteic transportlīdzekļa vadītājam apstāties un palikt negadījuma vietā, ko Sūdzības iesniedzējs neizdarīja.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp aculiecinieka paskaidrojumu, ir pierādīts, ka transportlīdzekļa /TL marka/vadītājs, kā noskaidrots lietā – Sūdzības iesniedzējs, pēc sadursmes ar transportlīdzekli /TL marka/apstājas, apskatīja bojājumu vietas, bet pēc tam notikuma vietu atstāja, nesagaidot transportlīdzekļa /TL marka/īpašnieka un policijas ierašanos.

Tādējādi Sūdzības iesniedzējam bija zināms par notikušu ceļu satiksmes negadījumu, bet viņš neievēroja normatīvo aktu prasības un atstāja negadījuma vietu.

Tiesa nesaskata lietā iegūto pierādījumu tādas pretrunas vai citus apstākļus, kas izslēgtu pārkāpumu esamību, un secina, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par lietā fiksētajiem pārkāpumiem.

Tāpat tiesa uzskata, ka princips *in dubio pro civis* nav tulkojams kā visas šaubas par labu indivīdam, bet gan, kā pamatotu šaubu esamība, proti, tādu, kas pēc visu pierādījumu izvērtēšanas, joprojām pastāv, jānosliecas par labu indivīdam.

Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami un ticami un pierāda pārkāpumu esamību.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, nosakot sodu, tiek vērtēts gan pārkāpuma raksturs, gan pārkāpēja personība un atbildību ietekmējošie apstākļi.

Lietā Sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 100 EUR apmērā, kas nedaudz pārsniedz soda sankcijā noteiktā naudas soda minimālo robežu.

Ņemot vērā pārkāpumu izdarīšanas apstākļus, proti, to, ka pārkāpums saistīts ar likumā noteiktās kārtības neievērošanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, sadursmes rezultātā tika bojāts otrs sadursmē iesaistītais transportlīdzeklis, kā arī pārkāpēja personību raksturojošās ziņas, tostarp atbildību ietekmējošos apstākļus, to, ka pārkāpējs iepriekš (atkārtoti gada laikā) ir bijis administratīvi sodīts par līdzīgu pārkāpumu ceļu satiksmes jomā (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktais atbildību pastiprinošs apstāklis), ir secināms, ka uzliktais sods atbilst soda mērķim un ir samērīgs, tostarp pilda preventīvu funkciju, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2016.gada 8.jūlija lēmumu Nr./numurs/ (2016.gada 10.maija lēmums Nr./numurs/) atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2017.gada 21.aprīlī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza